

РЕШЕНИЕ

№ 16831

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11429** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от Директора на ТД Митница-С., ЕИК , чрез А. И. С. - Главен юрисконсулт па ТД Митница С., с адрес за призоваване: [населено място]. [улица], срещу Решение № ПИ-320/28.10.2024г. на директора на ТД на НАП-С., постановено по наша жалба с вх. № С 240022-000-056707214.10.2024г. по описа на ТД на НАП С., с което на основание чл. 267, ал.2, т.5 от ДОПК е оставена без уважение, като неоснователна жалба срещу Разпореждане № С220022-035-0025846/22.02.2022г. на Гл. публичен изпълнител С. Т. при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи, че решението е неправилно, необосновани и незаконосъобразно. По изложените съображения се иска решението да бъде отменено. Претендират се направените по делото разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят Директора на ТД Митница-С. – редовно призован, представлява се от юрк. С.. Юрисконсулт С. иска съдът да уважи жалбата по съображения, изложени в нея. Счита, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон и иска неговата отмяна. Поддържа изложеното в жалбата. Счита, че е допуснато нарушение още в самото разпореждане на публичния изпълнител с факта, че неправилно е определен размера на дължимите лихви. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя списък. Счита, че всяко дело, по което са подали жалба е различно от предходното. Твърди, че не е обхванат целия списък от доставчиците на платежни услуги, че публичният изпълнител е правил справки единствено само

за периода от 2018 г. до 2021 г. Приложено е писмо на Министерство на земеделието, храните и горите, от което е видно, че информацията в това писмо е актуална към м.07.2018 г., т.е. публичният изпълнител се е позовавал само на действия извършени за периода от 2018 г. до 2021 г.

Ответникът Директора НА ТД НА НАП - С. – редовно призован, се представлява от юрк. Й.. Юрисконсулт Й. – Моли съдът да остави жалбата като неоснователна и недоказана и потвърди процесното решение като правилно и законосъобразно по мотиви, изложени в него. Обжалваното разпореждане е издадено от компетентен орган във връзка с правомощията му по чл.167, чл.12 и чл.226 от ДОПК. Възраженията на жалбоподателя в жалбата, че е изискана информация за банковите сметки на задълженото лице, без да се посочват конкретни такива, намира неверни предвид, че по преписката има приложена справка от БНБ, в която са налични всички банки, в които задълженото лице има открити банкови сметки. Жалбоподателят е входил тенденциозно идентични жалби, за което представя решение от 19.07.2024 г. по описа на АССГ. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

С Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С220022-035-0025846/22.02.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С. е прекратено производството по принудително събиране - в частта на извършено събиране по изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. по описа на ТД на НАП С., образувано срещу „ЛИК 2015“ ЕИК[ЕИК], за вземания на ТД Митница С. в Агенция „Митници“.

Недоволен от това разпореждане Директора на ТД Митница-С. го обжалвал по административен ред.

Ответникът след като се запознал с жалбата и доказателствата по преписката, приел за установено от фактическа страна, следното:

За обезпечаване на задълженията по декларации било издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С180022-022-0019307/26.03.2018 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „СОСИЕТЕ ЖБНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК“ АД за сумата от 286 339.40 лв.

За събиране на изискуеми публични задължения в размер на 292 678.88 лв. в ТД на НАП С. било образувано изпълнително дело №180516605/2018г. срещу „ЛИК 2015“ ЕИК[ЕИК]. На основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение с изх. №С180022-048-0144547/14.06.2018 г. за доброволно изпълнение.

За обезпечаване на задълженията по изпълнително дело №180516605/2018 г. било издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С 180022-022- 0050258/13.07.2018 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК“ АД за сумата от 194 491.39 лв.

Съгласно получен отговор от ТБ „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с техен изх. №И.-001-57855/23.07.2018 г. на издаденото запорно съобщение към Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 180022-022-0050258/13.07.18 г., нямало наличност по сметките

на длъжника и имало предходно наложени обезпечителни мерки върху вземанията на дружеството от банката.

За дообезпечаване на задълженията по изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. било издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С180022-022- 0063349/05.09.2018 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „СОСИЕТЕ ЖЕНЕРАЛ ЕКСПРЕСБАНК“ АД за сумата от 114 968.14 лв.

Съгласно получен отговор от ТБ „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с техен изх. № И.-001-76975/13.09.18 г. на издаденото запорно съобщение към Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0180022-022-0063349/05.09.18 г. нямало наличност по сметките на длъжника и имало предходно наложени обезпечителни мерки върху вземанията на дружеството от банката.

За дообезпечаване на задълженията по изпълнително дело №180516605/2018 г. било издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С1 80022-022- 0076594/15.10.2018 г. за сумата от 576 890.95 лв. Съгласно получения на 06.08.2019 г. отговор от Централния депозитар на запорното съобщение към Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0180022-022-0076594/15.10.2018 г., дружеството не притежавало безналични ценни книги. Съгласно получен отговор от ТБ „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с техен изх. № И.-001-56736/08.07.2019 г. на издаденото Разпореждане с №0190022-029-0030511/03.07.2019 г. за изпълнение на запорни съобщения към Постановления от 26.03.18 г., 13.07.2018 г. и 05.09.2018 г. нямало наличност по сметките на длъжника и не можело да бъде излъчен превод за погасяване на дълга.

С Разпореждане с изх. №0210022-105-0366551/27.10.2021 г. на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК било допуснато присъединяване в производството по принудително събиране на публични вземания по изпълнителното дело на териториална дирекция Столична към агенция „Митници“ за вземането ѝ за ДДС, установен с Решение №РЗМ- 5800-662/32-190107/16.06.2021 г. в размер на 276 436.17 лв. главница и 302 727.04 лева лихва и за мито, установено с Решение № РЗМ-5800-662/32-190107/16.06.2021г. , представляващо главница в размер на 693 494.23 лв. и 282 689.50 лв. лихва.

След извършено пълно проучване на активите на длъжника била издадена Справка с изх. №С220022-134-0000474/09.02.2022 г. за проучено имуществено състояние и категоризация на задълженото лице, в която е направена констатация за категоризация на публичните задължения в „несъбираем дълг“.

На 22.02.2022 г. и на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, от страна на публичния изпълнител било издадено Разпореждане с изх. №0220022-035-0025846/ 22.02.2022 г. за прекратяване на производство по принудително изпълнение по дело с №180516605/2018 г. Този акт е бил предмет на разглеждане в административното производство.

След анализ на очертаната фактическа обстановка, предвид доказателствата по преписката и жалба с вх. С240022-000-0567072/14.10.2024г. г. по описа на ТД на НАП С., административният орган, счел жалбата за неоснователна, поради следното:

АО приел, че обжалваното разпореждане е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, в кръга на неговите правомощия, определени в чл. 167 от ДОПК, като е издаден в законоустановената форма и притежава всички необходими реквизити.

Разпореждане с изх. № 0220022-035-0025846/22.02.2022 г. за прекратяване на изпълнителното

производство било издадено във връзка с образуваното изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. срещу „ЛИК 2015“, ЕИК[ЕИК]. Прекратеното изпълнителното производство било образувано за обезпечаване и събиране на публичните задължения, установени с Решение № РЗМ-5800-662/32-190107/16.06.2021 г. и за мито, установено с Решение № РЗМ-5800-662/32-190107/16.06.2021 г., с взыскател ТД Югозападна „Агенция Митница“, задължения по данъчни декларации образец 6 и справки-декларации по ЗДДС. С разпореждането за прекратеното изпълнителното производство били посочени данъчно задълженото лице, за което се издава, изпълнителното дело, извършените от органа действия, направените правни и фактически констатации и задълженията, подлежащи на прекратяване на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, предвид което АО приел възраженията на жалбоподателя за неяснота и необоснованост, за напълно неоснователни и оставил жалба с вх. № С240022-000-0567072/14.10.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от Р. В., на длъжност директор на Териториална дирекция Митница С. с ЕИК 0006275970292, чрез главен юрисконсулт А. С. - пълномощник, срещу Разпореждане с изх. №0220022-035-0025846/22.02.2022г. за прекратяване на производството по принудително изпълнение, издадено от С. Т., без уважение, като неоснователна.

Така установената фактическа обстановка мотивира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 268, ал.1 от ДОПК, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на съдебно оспорване акт.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваното Решение № ПИ-320/28.10.2024г. на директора на ТД на НАП-С. е постановено от компетентен орган. Решението е издадено в рамките на установения срок в чл. 197, ал. 1 от ДОПК, в писмена форма, след обсъждане на наличните в преписката писмени доказателства и оплакванията на лицето, подало жалбата пред решаващия орган. Обжалваното по административен ред Разпореждане изх. № С220022-035-0025846/22.02.2022г. на Гл. публичен изпълнител С. Т. при ТД на НАП-С. е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, определена съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК и в рамките на правомощията му по чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити. При постановяването на процесните административни актове правилно е приложен материалният закон.

Съгласно член 225, ал. 1 от ДОПК производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител;

-когато задължението и направените до датата на провеждане на търг с явно наддаване, съответно до изтичане на срока за подаване на предложенията при търг с тайно наддаване, разноси бъдат погасени изцяло;

-когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред;

-когато починалият длъжник няма наследници или всички наследници са се отказали от наследството;

-когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани;

-когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящ орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или

надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението; в този случай публичният изпълнител разпорежда връщането на надвнесената сума до размера, определен в решението за изменение, след което прекратява производството;

-по писмено искане на публичния взискател;

-в други случаи, предвидени в закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. Без съмнение в посочената, хипотеза административният орган извършва преценката си в условията на оперативна самостоятелност, като тази преценка винаги следва да бъде обоснована и да почива на обективни и актуални данни за имущественото състояние на длъжника.

В случая от доказателствата по делото се установява, че тази преценка е базирана на изпратени искания и извършени справки във всички институции и регистри, от които може да се установи наличие на активи. Издадено е разпореждане за изпълнение на наложените обезпечителни мерки, но поради липса на средства по банковите сметки няма постъпили парични средства по изпълнителното дело ИД №180516605/2018 г.

Разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК предвижда прекратяване на производството по принудително изпълнение на публичните вземания, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. Действително, в случая от данните по приложената административна преписка, се установява, че публичният изпълнител е предприел съответните действия за установяване на имущественото и финансово състояние на длъжника, извършвайки необходимите справки в съответните публични регистри относно осъществявана икономическа дейност, притежавани доходи, движимо и недвижимо имущество, включително и банкови сметки, притежавани от длъжника, на територията на Република България, с оглед прилагане на изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК. Въз основа на извършените проверки е установено, че се касае за длъжник, който не притежава каквото и да е движимо или недвижимо имущество или доходи и не е регистрирал извършването на икономическа дейност на територията на Република България.

В разпоредбата на чл. 215, ал. 1 от ДОПК, изрично са посочени изпълнителните способности, които се прилагат за целите на принудителното изпълнение по реда на ДОПК, а именно: изпълнение върху вземания и парични средства в банките, изпълнение върху парични средства и вземания на длъжника, изпълнение върху движими и недвижими вещи и ценни книжа. В хода на публичното производство, видно от доказателствата по делото, е извършено щателно документално проучване за притежавано имущество, доходи и активи на длъжника, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. В случая е налице обективна невъзможност да се приложат изпълнителните способности за събиране на публичните вземания, регламентирани в ДОПК спрямо длъжника и на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, е прекратил производството по принудително изпълнение срещу лицето. При условията на разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, органът по принудителното изпълнение преценява, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности, визирани в ДОПК, са изчерпани.

Твърденията на жалбоподателя, че публичният изпълнител не е изчерпал в необходимата пълнота всички изпълнителни способности, преди да обяви вземанията за несъбираеми, са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото. Изводът на публичния изпълнител, че вземането по изпълнителния титул е несъбираемо, с оглед на което е прекратил производството по

принудително изпълнение на публичните вземания спрямо посочения длъжник, в съответствие с разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, е фактически и правно обоснован.

Жалбоподателят не ангажира доказателства, които да оборят възприетите от публичния изпълнител изводи, като от страна на вискателя не се сочи, нито се установява от данните по делото да са налице доходи или имущество на длъжника, върху които да е възможно да се насочи принудителното изпълнение на публичните вземания.

Съдът не възприема твърденията на жалбоподателя, че не са конкретизирани и разделени задълженията при прекратяването. Видно от доказателствата по делото, вискателят е добре запознат с размера на главницата и лихвата, която е законоустановена. Посочено е, че митото и ДДС са в размер както следва: 693 494.23 лв. и 276 436.17 лв. Като от сбора на двете суми се получава размерът на главница, която е точно толкова колкото е описана на ред 9 от разпореждането. Лихвата по Решение № РЗМ-5800-662/32-190107/16.06.2021 г. е посочена като отделна сума в седма колона на ред 9, с оглед на което и предвид знанието за размера на главницата и законоустановения лихвен процент, тя може лесно да бъде изчислена. Видно от Разпореждане за присъединяване изх. № С210022405- 0366551/27.10.2021 г. двата вида задължения по ДДС и мито, ведно с лихвите към тях са били присъединени в изпълнителното дело отделно, като при наличие на плащания, същите е щяло да бъдат разпределени от публичния изпълнител по реда и последователността описан в чл. 169 от ДОПК. В настоящия случай правилно е налице прекратяване на изпълнителното дело поради несъбираемост на вземанията.

Критерия при категоризиране на вземането като несъбираемо е липсата на доходи и имущество, и длъжникът да не извършва никаква дейност, от която да се генерират доходи или имущество, от което да се удовлетворят вискателите. В случая такива доказателства в хода на административното и съдебно производство не са събрани, а жалбоподателят не сочи и не ангажира никакви доказателства в подкрепа на твърдението си, че вземането е събираемо. Във връзка с възражението на оспорващия, че не е установено, дали дружеството-длъжник разполага с налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в РБ, и поради това не са изчерпани всички способи, в обжалваното разпореждане изрично е описано, че съгласно направена на 03.02.2022 г. справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на юридическото лице в регистъра към Българската народна банка, по отношение на длъжника по изпълнителното дело, предвид изнесените данни за три банкови сметки, същите през 2020 г. са закрити. Тази информация е посочена в т. I „Банкови и платежни сметки“. Изложеното опровергава твърдението, че не е извършена проверка по отношение на платежни сметки на длъжника и поради това не са изчерпани всички изпълнителни способи.

Видно от данните по разпореждането за прекратяване, процесното изпълнително производство е образувано на първо място за събиране на задължения на дружеството по декларации образец 6, декларации по ЗДДФЛ и ЗДДС - за периода от м. 04.2015 г. до м.02.2018 г., поради това не се касае за прекратено изпълнително производство, образувано и водено само за събиране на задълженията по актовете на митническите органи.

Неотносимо е твърдението за приоритетност на преписката/задълженията съгласно Инструкция за взаимодействие и обмен на информация между Агенция „Митници“ и НАП, в случая се касае за прекратяване на изпълнително дело поради несъбираемост на

вземанията не само на АМ, а и на НАП, като няма доказателства за бездействие на публичен изпълнител, извършено е цялостно проучване на имуществото на задълженото лице, няколко пъти.

Оплакванията на жалбоподателя, че публичният изпълнител не е изчерпал в необходимата пълнота всички изпълнителни способности, преди да обяви вземанията за несъбираеми, са неоснователни. В заключение следва да се има предвид, че с прекратяването на производството по принудително изпълнение, не се погасява самото материално право. Прекратяването на изпълнителното дело, образувано в ТД на НАП-С. срещу длъжника „ЛИК 2015“ ЕООД не води до заличаване на задълженията на дружеството, те продължават да съществуват. Прекратяването касае единствено изпълнителното производство, след като не е открито налично имущество, собственост на длъжника и са изчерпани всички изпълнителни способности. В случай, че задълженото лице придобие впоследствие движими вещи или недвижими имоти, публичният взыскател е компетентен отново да предяви съответното публично вземане, на публичния изпълнител, за събиране. Публичният взыскател може и сам да извърши справка за налично имущество, както и да поиска налагането на обезпечителни мерки - аргумент от чл. 195, ал. 3, т. 1 от ДОПК. Предвид горното действията на публичния изпълнител при ТД на НАП С. са правилни и законосъобразни. Административен акт е издаден в съответната форма, от компетентен орган, на основание на действащите материалноправни и процесуалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона. Законодателството е създавало възможност митническите органи да събират мито и ДДС, така съгласно чл.16, ал. 1 т. 7 и т. 8 от Закона за митниците, при изпълнение на служебните си задължения митническите органи имат право „7. да събират суми: за мита и такси, и за други държавни вземания, които се събират от митническите органи; 8. да налагат по установения от закона ред запори и възбрани за обезпечаване на дължими мита и други държавни вземания, събирани от тях;“. Т.е. след като митническите органи на основание посочените правомощия по чл. 16, ал. 1, т. 7 и т. 8 от Закона за митниците, имат компетентност да събират и да налагат обезпечения за мито и ДДС при внос, то процесното разпореждане на публичния изпълнител не изключва упражняване на правомощия от митническите органи за последващо събиране на публичното задължение, в случай, че дружеството-длъжник упражнява икономическа дейност. Прекратеното изпълнително производство, няма констатации по отношение на погасено право на държавата да събере конкретните публични задължения по изпълнителните основания, посочени в разпореждането.

По тези съображения според настоящия съдебен състав правилно и в съответствие с материалния закон публичният изпълнител е приел с Разпореждане с изх. № С220022-035-0025846/22.02.2022г., че са налице предпоставките на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, производството по принудително изпълнение на публичните вземания да се прекрати с разпореждане, защото вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани.

Като е оставил без уважение жалбата срещу разпореждането за прекратяване на изпълнително производство, решаващият орган е постановил акта си при правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби и целта на закона да се съберат дължими публични вземания, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото в полза на ответната администрация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ съобразно фактическата и правна сложност на спора.

Водим от гореизложеното и на основание чл.268 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Директора на ТД Митница-С., ЕИК , чрез А. И. С. - Главен юрисконсулт па ТД Митница С., с адрес за призоваване: [населено място]. [улица], срещу **Решение № ПИ-320/28.10.2024г.** на директора на ТД на НАП-С., постановено по наша жалба с вх. № С 240022-000-056707214.10.2024г. по описа на ТД на НАП С., с което на основание чл. 267, ал.2, т.5 от ДОПК е оставена без уважение, като неоснователна жалба срещу Разпореждане № С220022-035-0025846/22.02.2022г. на Гл. публичен изпълнител С. Т. при ТД на НАП С., като неоснователна.

ОСЪЖДА ТД Митница-С., ЕИК , да заплати на Териториална дирекция на НАП-С. при Национална агенция за приходите, сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.